

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

26. De Samaritana.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60561](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60561)

MEDITATIO XXVI.

Conversio Samaritana. Ioan. 4.

PUNCTUM PRIMUM.

1.
Ioan. 4.
6.
Iesus it
pedes.

1. **F**atigatus ex itinere, sedebat sic super fontem, hora erat quasi sexta. Pedes iter faciebat, & cum labore quærebat ovem perditam. Gratias agam, compatiar fatigato propter me, non defugiam similes labores, propter animas.

2.
Sedet ut
venetur.
Sap. 6.
14.
Isa. 65.
1.

2. Sedebat super fontem, non tam captans suam quietem, quam occasionem benefaciendi. *Pro- occupat, qui se concupiscunt, ut illis se prior ostendat: & ut apud Isaiam: Qui non quaesiverunt me, dixi: Ecce ego, ecce ego.* 3. Licet mirari arcanum Divinæ providentiæ in disponendis occasionibus ad homines lucrandos, ut in hac muliere peccatrice, nil tale cogitante, nisi, ut aquam domum ferret.

3.
Provi-
dencia
Dei.

PUNCTUM II.

1.
Siti ani-
mas.

Christus petit aquam. 1. A Samaritana, *Da mihi bibere.* Sitebat quidem ille, quia fatigatus, & in meridie: at magis animam sitebat. ô si exhibere illi multas queam! exhibebo meam; bibe, ô Domine, quantum libet. 2. Recusat mulier, imò accusat, *quomodo tu Iudæus cum sis, bibere à me pascis?* Sic plerique gerunt se erga Deum, ab eis aliquid flagitantem, sive per inspirationem, sive per legem suam, sive per Superiores, sive per pauperes egentes, & præ-

2.
Homo
parcus
Dco.

textunt

texunt excusationes fuitiles : nimirum, non ex-
pendunt, quis est, qui ab eis petit. 3. Non ex-
cerbatur Dominus responso, sed provocat et-
iam ad petendum vicissim à se meliora : *Si sci-*
res donum Dei, quale ac quantum possim tibi
dare : & quis sum ego, qui peto à te, utique non
præbuissem tantum mihi aquam, sed aliam à me
meliozem flagitasset, aquam vivam, quam &
dedissem tibi pro ingenita liberalitate. Ubi ob-
serva, quod ait, forsitan petisset, quia nihilo-
minus fuisset tibi liberum : at dedissem petenti,
sine debito. O sciam & intelligam doni hujus
magnitudinem, & offerentis dignitatem, &
petam instanter. Erubescat, ait D. Augustinus,
humana pigritia, quia plus paratus est Deus da-
re, quam nos accipere. Sed vicissim, quod ille
à me petit, dabo cor meum, me ipsum : & sic e-
rit dilectus meus mihi, & ego illi. Ille mihi do-
num, ego ipsi.

3.
Provo-
cat Chri-
stus ava-
rum.

Cant.
2. 16.

PUNCTUM III.

QValem aquam Christus promittat. Mulier
ut animalis putabat de aqua communi
Christum loqui : ait enim : *Neque, in quo hau-*
rias, habes, & puteus altus est : unde ergo habes
aquam vivam ? At Dominus à corporalibus ad
spiritualia assurgere nos docet ; & proprietates
corporearum rerum in spiritualibus excellen-
tius quærere, absque imperfectionibus corpo-
ralibus. Igitur hæc aqua præstat. 1. quia non ad
tempus mitigat sitim, sed perpetuò : *Non sitiet in*
æter-

Ascendit
Christus
ab aqua
naturali
ad cœle-
stem.
Ejus pro-
prietates

1.

æter-

2. *atetnum.* 2. Quia ita explet sitim, ut aliam quam non appetat, puta terrena bona, quæ non sic satiant, imò fastidium etiam pariunt: non
3. hæc aqua. 3. Fit scaturigo in ipsa anima, ut semper fluat: habet enim Spiritum Sanctum in se, qui est fons donorum, quem qui accipit: *flumina de ejus ventre fluent aqua viva.* Tanta videlicet copia augebitur semper donis. Habet hoc gratia, ut impellat ad proficiendum. Et hoc
- Joan. 7. 38.* *est: Qui bibunt me, adhuc sicient.* 4. *Salit in vitam aeternam:* illuc desideria attollit, & est illius pignus, & manet etiam in illa vita: non item fides; & spes, & quæ dicuntur gratis data, *Charitas nunquam excidit, sive prophetia evanescunt, sive lingua cessabunt, sive scientia destruetur.* Atque de hac aqua prædictum est: *Haurietis aquas de fontibus Salvatoris,* quæ sunt Sacramenta. Samaritana accenditur desiderio hujus aquæ, sed adhuc carnaliter intelligit: *Domine, da mihi hanc aquam, ut non sitiam, neque veniam huc haurire.* Ego verò spiritu alteram desiderabo, & petam.

PUNCTUM IV.

P Praxis reducendi Samaritanam. Confessio Samaritanæ.

Disponit Samaritanam ad percipiendam aquam gratiæ, nam aperit ulcus peccati, ut se agnoscat: *Vade, voca virum tuum:* Præfert hæc mulier eas animas, quæ sensibus serviunt totæ, in quinque viris significatis. Illam admonitionem æquo animo accepit, imò ex eo habet Christum pro Propheta. Bonum initium conversionis.

Conversionis agnitio culpæ. *Quam bonum est, correptum manifestare pœnitentiam! sic enim effugiet voluntarium peccatum.* Deinde vult instrui in fide: *Patres nostri in monte hoc adoraverunt; & v. s. dicitis, quia Ierosolymis oportet adorare, & hoc pœnitentiæ signum.* Respondet autem Dominus, finiendas mox prisca cæremônias, & adorandi ritum, ut de ijs non oporteat esse sollicitos, adventare tempus, cum non amplius in illis corporalibus umbris & figuris adoretur Christus Deus; sed *in spiritu & veritate*, hoc est secundum rem in illis præsignatam. Talis adoratio est sacrificium incruentum. Locus adorationis est omnis, quia ubique Deus. *Volo,* inquit Paulus, *viros orare in omni loco, levantes puras manus.* Deinde interiora cordis: *Intra in cubiculum tuum, & ora Patrem tuum in abscondito.* *In spiritu* fit, quando Spiritu Sancto nos docente, & movente, & *in veritate*, quæ est Christus, quando excitamur ad ejus imitationem. Item *in spiritu*, non externo tantum habitu, aut voce, sed affectibus internis fidei, spei, amoris, obedientiæ, humilitatis, quod etiam est. *in veritate adorare*: nam externa, sine his, ficta, non vera est adoratio.

PUNCTUM V.

Mira conversio Samaritanæ. Non satis apprehenderat Christi verba, unde ait; *Scio quia veniet Messias: cum ergo venerit, annuntiabit nobis omnia.* Vel ex his etiam colligitur,

Eccl. 20.

4.

Fides.

Adoratio qualis.

1. Tim.

28.

Matt. 66

6.

Revelat

se Chris

tus.

Y

tur,

tur, quod intellexerit: verba Christi de alia adoratione pertinere ad tempus Messiae, & idem est ac si diceret, tunc de his cognoscemus: interea est nobis quaestio de loco adorationis pro hoc tempore. Quare Christus ei aperuit, jam venisse tempus Messiae: *Ego sum qui loquor tecum*: peccatrici mulieri tam disertè aperit mysterium, quod superbis Pharisæis tectè. In quo insunt plura. 1. quòd mulieris mentem ita il-

1.
Contri-
tio.

2.
Gratia.

3.
Fervor.

4.
Humili-
tas.

5.
Pruden-
tia.

6.
Multos
conver-
sit,

lustraverit & moverit, ut sine dubitatione crederet id statim. 2. quòd aquam gratiae prae-
buit. 3. quòd tanto fervore accendit, ut oblita aquae & hydriae, accurreret nuntiatum aliis. 4. sic humilem reddit, ut non dubitaret prodere sua peccata, ut probaret Christum esse Prophetam, qui sibi secreta manifestasset propria. 5. quod prudenter, non affirmat, sed quaerit: *Numquid ipse est Christus*: & ita facilius ad inquirendum inducat, etsi ipsa non dubitabat. 6. tantam ejus verbis gratiam dedit, ut multos pertraheret.

PUNCTUM VI.

Discipuli, qui iverant emptum panes, rededunt. *Mirabuntur quod cum muliere loqueretur*, scilicet erat insolitum. Esto nobis ad exemplum. Et, cum fit ab alijs, ne malè interpretemur, sicut nec Apostoli. Renuit manducare, quod alium cibum expeteret, *facere voluntatem Patris* in hominibus illi lucrandis. Sit & meus cibus, non mea voluntas, sed Dei, *quero*

Cibus
Christi,
voluntas
Dei.
Samaritani

qua
sim
ritar
dere
mul
ipsi
Sal
cum

P
ram
ber
Salv
jus
laqu
mif
han
per
ded
dia
pax

C

quem cibum vos, inquit, nescitis. Nesciunt, qui conversimiliter non faciunt. Tandem venientes Samaritanos excepit benignè, & docuit, ut multi crederent, mansitque ibi biduo. Dicebant autem mulieri, non propter tuam loquelam credimus: ipsi enim audivimus, & scimus, quia hic est verè Salvator mundi. Tanta vis Christi sermonis, cum nullum fecisse miraculum dicatur.

MEDITATIO XXVII.

De Adultera. Ioan. 8.

PUNCTUM PRIMUM.

Pharisæi captant occasionem ex mansuetudine Christi tentandi ipsum, ut si adulteram faceret indemnem, prævaricator legis haberetur. Gratulabor, quod tam mitem habeam Salvatorem. Hæc est diaboli & ministrorum eius calliditas: ut qua virtute quis excellit, in ea laqueos tendant: si Zelosus, ad ultionem; si misericors, ad nimiam indulgentiam pertrahant. Imitandus Christus, de quo dicitur: Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam deducet te mirabiliter dextera tua. Et, misericordia & veritas obviaverunt sibi; & justitia & pax osculata sunt.

Pharisæi
tentant
Christum.

Ps. 44°
53.

Ps. 84 12

PUNCTUM II.

Christus ad hæc, inclinans se, digito scribat in terra. 1. Id fecit, quasi declinans ju-

Christus
negligit
illos.

Y 2

di-

1.